

MICHAEL KUYUCU

michael@michaelshow.net

Çelik'in müzik vasiyetnamesi

Beş yılı aşkın bir süredir müzik dünyasından uzak kalan ve bir nevi inzivaya çekilen Çelik, 2011 yılında müzik dünyasına geri dönmeye hazırlanıyor. Türk pop müziğinin akademisyen müzisyeni Çelik'le uzun bir süre sonra özel bir röportaj yaptım. Radyo programıma katılan Çelik'le program öncesinde internet üzerinden sohbet etme şansımız oldu. Çelik bir süre müzik dünyasını uzaktan izlemeyi tercih etmiş, bu süre içinde yüzün üstünde besteye imza atmış. Müzikle olan çalışmalarına daha önce ilk temellerini attığı 'Müzik Sektörünün Vasiyetnamesi' başlıklı bir sektörel rapor eklemiş. Bu rapor benim çok ilgimi çekti.

Çelik'le önce müzik ve medyayı konuştuk, aynı dili konuşan iki insanın yaşadığı karamsarlığı ve umudu aynı anda taşıdık.O anlattı, ben anlattım.Ülkenin kötüye giden kültürel gidişatını konuştuk, ben yaşanan sıkıntıları ve eğitilmiş insanların düştüğü aciz durumu "eğitilmiş insanların kaderi bu, bizim de suçumuz eğitilmiş olmak" diyerek yorumladım. O, olaylara benden daha umutlu bakıyor, geriye umutlu dönüyor, yeni şarkılar hazırlamış, özellikle bir tanesinin büyük ses getireceğine inandığını söyledi. Bu şarkısını Ozan Doğulu'nun düzenleyeceğini ve albümünü 14 Şubat Sevgililer Günü'nde müzik marketlere sunacağını söyledi. "Elimde beş albüm yapacak kadar beste birikti" diyor. Ama işini aşırı ciddiye alıp yavaş yavaş üreteceğini de ekliyor. Yaklaşık beş yıldır albüm hazırlamayan genç müzisyen orta yaşa ilerlemenin getirdiği olgunlukla hayata baktığını ve şarkılarını bu olgunlukla ürettiğini söyledi. Ne konuştuğunu bilen, neden konuştuğunu bilen ve en önemlisi ucuz star hayalperestliğinden uzak olan, popülizmden kaçan bir sanatçı olması sebebi ile Çelik'in Türk pop müziğinde çok önemli bir yeri olduğuna inanıyorum. Keşke onun gibilerin sayısı artsa ve müzik dünyasında mantıklı ve işini bilerek yapan insanların sayısı artsa. Çelik'in temellerini ikibinli yılların başında attığı ve geliştirdiği müzik sektörüne yönelik raporundan ilgimi çeken bazı başlıkları sizinle paylaşmak istedim. İşte rapordan bazı başlıklar, bakalım siz katılacak mısınız?

»Türkiye'de müzik sektörü şu an tamamen çökmüştür,
»1940'lardan itibaren "Türk pop müziğini ben kurdum, ben starım, ben ilahım, ben prensesim, ben söyleyim, ben böyleyim" diyenlerin hiçbirinin akademik bir bakışı olmaması sebebi ile bu konular kimsenin aklına gelmemiştir.

»Sol anahtarı ile İngiliz anahtarını ayırt edemeyenler müzik konusunda topluma vaaz vermekte, akademisyenler ise akademik nezakatte bu katliamı seyretmektedir,

»Birisi 600.000 bandrol alır, ama halk 20.000 bandrollü ürün alır. Satmayan albüm yılın en çok satış yapan albümü ödülünü alabilir. Sonuç: Değersizler, değerli gibi görünür.

»Müzik sektöründe esas olan akıllı binalar yapmak değil, binaların içine akıllı adamlar koymaktır.

»Müzik eseri yaratıcıları, bütün müzik sektörünün istihdam sağlayacılarıdır. Bir müzik eseri yaratıcısı ortaya bir eser koyduğunda yan sanayii oluşmaktadır.

»Sanatçının menajerleri, asistanları, sekreterleri, ofis boy-lar, şöförleri, güvenlik ekipleri, sanatçının stüdyoya getirdiği enstrümanları taşıyan hamallar, stüdyo sahibi, çaycısı, temizlikçisi, muhasebecisi, albümün fotoğrafçısı, kapak tasarımını yapan, basan, fotoğraflarını çeken, Kültür Bakanlığı da dahil, albümü çoğaltan fabrika sahipleri ve çalışanları, dağıtımcılar, klip yönetmeni, oyuncular... bu sektörün yan sanayiiileridir.

»"Sanat için eğitim gerekli midir?" sorusunun tartışılması bile ortaçağ zihniyetine dönüşüdür.

»Müzik eğitimi veren konservatuvarlar yaratıcı düşüncüyü harekete geçirerek ders proramlarından yoksundur, bunu fark edemeyen yönetimler de bundan birinci derece sorumludur.

Konservatuvarlar toplumu kavrayacak sanatçıları niye kendisinin yetiştiremediğini sorgulamalı, çare bulmalı, sonuca gitmeli ve halktan toplanan vergilerle aldığı maaşı hak etmeli, sorunu çözemiyor bu süreci bugüne kadar göremiyor ve bu konjektürde ısrar ediyorsa kurumu lağvetmelidir ya da hak edenlere bırakmalıdır.

»Aranjörler aynı teknik imkânlardan yararlandıkları için aynı tip düzenlemeler ortaya çıkmaktadır. Aynı alt yapılar üzerine sadece müzik melodileri değiştirilerek, bazen melodiler bile değiştirilerek konulmaktadır. Bu sebeple aynı tip şarkılar oluşmaktadır.

»Türkiye'de çok eleştirilen ve müzikten anlamadığı ileri sürülen halk ise, kamuoyu vicdanı da denilen, her zaman saat gibi işleyen tahlil yene-teği ile "şarkılar birbirine benziyor" teşhisini yapabildiği gibi, aynı şarkıları dinlememek için albüm almamakta ve aslında protestosunu albümleri almayarak göstermektedir. Satış yapamayanlar ise 'korsan yüzünden' bahanesine sarılır ve teşhis yine doğru koyulamaz, doğal olarak da problem çözülemez.

»İstanbul'da 10 tane A sınıfındaki sanatçı konser yapacak olsa, aynı anda bu sanatçılara hitap edecek profesyonel orkestra ve ses-ışık sistemi kuracak ekip yoktur.

»Reyting anlayışı tamamen gözden geçirilmelidir. Çoğunluğun oy vermesi ve seyretmesi asla doğruluk kriteri değildir, dünyayı kana bula-yan Hitler, çoğunluğun yani demokrasinin gereği olarak seçimle başa gelmiştir, asla unutulmamalıdır.

»Sonuç: Sanatçı doğuştan var olan kabiliyeti ile, zekasının hassasiyetini duyguya çeviren, bu bakış açısı ile hepimizin gördüğü şehri bize müzikle başka, fotoğrafla başka gösteren ve bize "her gün gördüğüm şeyi ilk defa görüyörmüşüm gibi hissettim" dedirtebilen kişidir.

Çelik'in bu saptamalarını ben çok beğendim, cehaletin cirit attığı, popülizmin cehaletten beslenerek hayatlarımızı kararttığı bir dönemde bir sanatçının böylesine bilinçli saptamalar yapması beni heyecanlandırdı. Darısı diğer sanatçı ve sözde sanatçıların başına.

